

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ RADY GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 22 maja 1974 r.

w sprawie zakresu, zasad i organizacji gospodarowania surowcami wtórnymi metali.

Na podstawie § 1 ust. 2, § 4 i § 6 ust. 2 uchwały nr 92 Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1974 r. w sprawie gospodarowania surowcami wtórnymi metali (Monitor Polski Nr 17, poz. 104) zarządza się, co następuje:

Rozdział I

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Surowcami wtórnymi metali w rozumieniu zarządzenia są odpady i złom stali, żeliwa, metali nieżelaznych i ich stopów, z wyjątkiem złota, platyny i platynowców oraz ich stopów, jak również odpady z zawartością związków chemicznych metali, wymienione w załączniku nr 1.

2. Przez odpady metali należy rozumieć:

- 1) odpady powstające w procesach wytwarzania i przetwarzania metali na zimno i gorąco w hutach, odlewniach i rafineriach metali (złom obiegowy metali),
- 2) odpady powstające w procesach przetwórczych na zimno, którym poddawane są półwyroby i wyroby metalowe, w tym także odpady metaliczne i metalonośne uzyskiwane w procesach galwanotechnicznych.

3. Przez złom metali należy rozumieć zniszczone lub uszkodzone w toku procesów eksploatacyjnych wyroby z metali i ich części, nie nadające się do dalszego używania zgodnie z ich przeznaczeniem.

Rozdział II

Bilansowanie i rozdział surowców wtórnych metali.

§ 2. 1. Wymienione niżej jednostki organizacyjne sporządzają projekty bilansów pozyskiwania i zagospodarowania w skali ogólnokrajowej oraz przewidziane w odrębnych przepisach plany rozdziału surowców wtórnych metali:

- 1) Centrala Gospodarki Złomem „Centrozłom” w zakresie:
 - a) odpadów i złomu
 - stali niestopowych i stopowych,
 - żeliwa,
 - stali i żeliwa z powłoką metali nieżelaznych, z wyjątkiem odpadów wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 1,
 - b) odpadów metalurgicznych metali nieżelaznych i ich stopów, z wyjątkiem odpadów powstających w zakładach metali nieżelaznych,
- 2) Centrala Handlowa Metali Nieżelaznych w zakresie:
 - a) odpadów i złomu metali nieżelaznych i ich stopów, z wyjątkiem odpadów metalurgicznych, o których mowa w pkt 1,

- b) odpadów i złomu srebra przemysłowego oraz jego stopów,
- c) odpadów srebronośnych,
- d) odpadów selenu, tytanu, tantalu i ich stopów,

3) Centrala Zaopatrzenia Hutnictwa w zakresie:

- a) odpadów:
 - stali niestopowych i stopowych,
 - żeliwa,
 - o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 1,
- b) odpadów z topników manganowych,
- 4) Kombinat Techniki Świetlnej „Polam” w zakresie złomu i odpadów wolframu i molibdenu,
- 5) Zjednoczenie Przemysłu Elektronicznego „Unitra” w zakresie odpadów i złomu indu, germanu oraz metali półprzewodnikowych.

2. Ponadto do zakresu działania jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, należy:

- 1) inicjowanie przedsięwzięć usprawniających gospodarowanie surowcami wtórnymi,
- 2) przedstawianie odpowiednim ministerstwom i zarządom centralnych związków spółdzielni wniosków o celowości instalowania urządzeń do wstępnego przerabiania surowców wtórnych metali w miejscach ich powstawania (pozyskiwania),
- 3) wyrażanie zgody na zwalnianie jednostek gospodarki uspołecznionej w uzasadnionych wypadkach od obowiązku określonego w § 7 ust. 3,
- 4) podejmowanie decyzji o przeznaczeniu na inne cele lub zniszczeniu surowców wtórnych metali nie nadających się do zagospodarowania w trybie określonym w zarządzeniu,
- 5) okresowa i doraźna kontrola prawidłowości gospodarowania surowcami wtórnymi metali w jednostkach gospodarki uspołecznionej, w których powstają odpady i złom, oraz w jednostkach skupu.

§ 3. 1. Kontrola, o której mowa w § 2 ust. 2 pkt 5, powinna obejmować w szczególności działalność związaną ze:

- 1) zbieraniem, przechowywaniem i wysyłaniem surowców wtórnych metali,
- 2) wysortowywaniem żelastwa użytkowego,
- 3) zużywaniem surowców wtórnych metali na własne potrzeby i do przetopu,
- 4) wykorzystaniem posiadanych urządzeń do przerobu surowców wtórnych metali.

2. Jednostki kontrolowane oraz ich jednostki nadrzędne są obowiązane zapewnić środki i warunki do sprawnego przeprowadzenia czynności kontrolnych.

3. Przepisy § 2 ust. 2 pkt 5 oraz ust. 2 nie dotyczą jednostek podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostek podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych,

4. Z kontroli, o której mowa w ust. 1, inspektor przeprowadzający kontrolę sporządza protokół. Jeden egzemplarz tego protokołu inspektor doręcza dyrektorowi (kierownikowi) kontrolowanej jednostki.

5. Jednostka upoważniona do kontroli przesyła protokół z kontroli jednostce nadrzędnej nad jednostką kontrolowaną.

§ 4. Centrala Zbytu Wyrobów Metalowych na zasadzie wyłączności kwalifikuje używane liny i sita stalowe oraz sita z metali nieżelaznych i ich stopów do dalszego zagospodarowania.

Rozdział III

Skup surowców wtórnych metali.

§ 5. 1. Skup i zbywanie skupionych surowców wtórnych metali prowadzą na zasadzie wyłączności jednostki organizacyjne wymienione w załączniku nr 2 do zarządzenia.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, mogą upoważnić inne jednostki gospodarki społecznej i nie społecznej do skupu i zbywania surowców wtórnych metali.

§ 6. 1. Obowiązek organizowania skupu surowców wtórnych metali z zakładów nie społecznych i gospodarstw domowych, z wyłączeniem skupu srebra, spoczywa na Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom” i upoważnionych przez nią jednostkach.

2. Skup surowców wtórnych metali, o których mowa w ust. 1, powinien być prowadzony za pośrednictwem:

- stałej sieci punktów skupu,
- ruchomych punktów skupu,
- agencyjnych punktów skupu,
- zbieraczy zawodowych i niezawodowych,
- dozorców budynków mieszkalnych,
- organizacji społecznych oraz młodzieżowych.

3. Zaleca się Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom” i upoważnionym przez nią jednostkom oraz administracjom budynków mieszkalnych stosowanie różnych form lokalnych zbiorów surowców wtórnych metali (np. przez dozorców domowych, miejscowe organizacje społeczne, młodzieżowe, ochotników spośród lokatorów bloku itp.), okresowe przeprowadzanie ich w połączeniu ze skupem w terminach podanych do wiadomości lokatorom.

Rozdział IV

Obowiązki jednostek, w których powstają surowce wtórne metali.

§ 7. 1. Jednostki gospodarki społecznej, w których powstają surowce wtórne metali, obowiązane są do ich zbierania.

2. Agregaty służące do obróbki metali należy wyposażyć w odpowiednie urządzenia osłaniające, chroniące odpady przed rozproszaniem, pomieszczeniem gatunków i za-

nieczyszczeniem oraz zaopatrzyć w wywieszki określające cechę materiałową lub skład chemiczny obrabianego metalu.

3. Uzyskane odpady należy gromadzić w odrębnych, oznakowanych pojemnikach, z zachowaniem podziału według obowiązujących norm.

4. Zebrane surowce wtórne metali należy przechowywać do czasu ich wysyłki lub zużycia w magazynach albo na składowiskach o utwardzonej powierzchni.

§ 8. 1. Z posiadanych surowców wtórnych metali należy wysortowywać przedmioty ze stali i żeliwa nadające się do dalszego używania bez przetopu (tzw. żelastwo użytkowe).

2. Żelastwo użytkowe nie wykorzystane na własne potrzeby produkcyjne i remontowe należy sprzedawać do dalszego zagospodarowania jednostkom gospodarki społecznej, a nie nabyte przez te jednostki żelastwo użytkowe należy sprzedawać jednostkom gospodarki nie społecznej lub osobom fizycznym.

3. Jeżeli w skład sprzedawanego jako żelastwo użytkowe przedmiotu wchodzi część z metali nieżelaznych, bez których byłby on nieużyteczny dla nabywcy, przedmiot ten może być sprzedany w całości.

4. Zabrania się sprzedaży jako żelastwo użytkowe z przeznaczeniem na cele budowlane złomu szyn kolejowych normalnotorowych i tramwajowych.

5. Zakaz, o którym mowa w ust. 4, nie dotyczy stosowania złomu szyn do obudowy górniczej, budowy i naprawy torów bocznicowych, torów jezdnych dla dźwigów budowlanych i innych torowisk.

§ 9. 1. Jednostki gospodarki społecznej są obowiązane do dokonywania w ekonomicznie uzasadnionych wypadkach wstępnego przerobu posiadanych surowców wtórnych, polegającego na:

- a) cięciu na wymiary wsadowe i sortowaniu,
- b) prasowaniu blach i drutów,
- c) kruszeniu wiórów długich,
- d) brykietowaniu wiórów krótkich.

2. W celu zapewnienia warunków wstępnego przerobu, o którym mowa w ust. 1, należy instalować odpowiednie urządzenia, takie jak paczkarki hydrauliczne, kruszarki, nożyce mechaniczne, brykieciarki itp.

§ 10. Jednostki gospodarki społecznej, prowadzące procesy przetwórstwa metalurgicznego lub przeróbki chemicznej metali, są obowiązane do zużywania własnych surowców wtórnych metali, po uprzednim uzyskaniu zgody właściwej jednostki wymienionej w § 2.

§ 11. 1. Posiadane surowce wtórne metali należy zaoferować właściwej jednostce uprawnionej do ich skupu.

2. Ogólne warunki umów sprzedaży surowców wtórnych metali regulują odrębne przepisy.

§ 12. 1. Znalezione w surowcach wtórnych metali przedmioty mające wartość historyczną, naukową lub artystyczną należy zabezpieczyć oraz zgłosić muzeom lub jednostkom upoważnionym do ich zakupu.

2. Tryb i zasady przekazywania przedmiotów wymienionych w ust. 1 regulują przepisy ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) i wydane na jej podstawie przepisy wykonawcze.

3. Upoważnia się jednostki gospodarki społecznej do nieodpłatnego przekazywania surowców wtórnych metali placówkom naukowym, szkołom i organizacjom społecznym na cele dydaktyczne.

Rozdział V

Zasady odzysku i zagospodarowania odpadów oraz złomu wymagającego specjalistycznego przerobu.

§ 13. 1. Jednostki gospodarki społecznej są obowiązane zabezpieczać zużyte lub uszkodzone akumulatory kwasowe, zasadowe, ich części i baterie oraz sprzedawać je jednostkom uprawnionym do ich skupu.

2. Jednostki uprawnione do regeneracji zużytych lub uszkodzonych akumulatorów kwasowych są obowiązane uzyskiwane w trakcie ich rozbiórki części ołowiane, nie nadające się do regeneracji, i szlam ołowiu sprzedawać jednostkom uprawnionym do ich skupu.

3. Jednostki uprawnione do skupu zużytych i uszkodzonych akumulatorów kwasowych są obowiązane wystawiać sprzedającym pokwitowania, stanowiące podstawę do nabywania nowych akumulatorów bez kaucji. Pokwitowania powinny określać ciężar akumulatora oraz zapłaconą należność.

4. Jednostki uprawnione do skupu zużytych akumulatorów zasadowych:

- kadmowo-niklowych,
- niklowo-żelazowych,
- srebrowo-cynkowych,

prowadzą ewidencję ich skupu. Wystawione przez nie pokwitowania dostaw stanowią podstawę do zakupu nowych akumulatorów tych samych typów bez kaucji.

§ 14. Jednostki gospodarki społecznej uzyskujące surowce wtórne w postaci odpadów i złomu srebra, jego stopów oraz odpadów materiałów srebrzystych są obowiązane zbierać te surowce i sprzedawać jednostkom uprawnionym do ich skupu.

§ 15. 1. Jednostki gospodarki społecznej są obowiązane oddzielać z zużytych narzędzi resztki węglików spiekanych (nakładki lub wkładki) i po zabezpieczeniu ich przed zanieczyszczeniem oraz pomieszczeniem z innymi metalami sprzedawać jednostkom uprawnionym do ich skupu.

2. W razie niemożności oddzielania resztek węglików spiekanych z zużytych narzędzi należy zbierać te narzędzia i dostarczać je w oddzielnych partiach do jednostki uprawnionej do ich skupu.

§ 16. 1. Jednostki gospodarki społecznej są obowiązane do odzyskiwania i gromadzenia kabli oraz przewodów przeznaczonych na surowce wtórne metali i do sprzedaży ich jednostkom uprawnionym do ich skupu.

2. Rozbieranie kabli i przewodów we własnym zakresie może być dokonywane jedynie w tych jednostkach, które posiadają urządzenia zapobiegające utlenianiu metali zawartych w kablach i przewodach.

§ 17. 1. Jednostki gospodarki społecznej posiadające zużyte liny i sita stalowe oraz sita z metali nieżelaznych są obowiązane zabezpieczyć je i zgłaszać Centrali Zbytu Wyrobów Metalowych, która jest obowiązana w terminie trzech miesięcy od daty zgłoszenia wydać decyzję co do dalszego ich zagospodarowania.

2. Zbywanie zużytych lin i sit na złom może nastąpić wyłącznie na podstawie zaświadczenia, wydanego przez Centralę Zbytu Wyrobów Metalowych, stwierdzającego zakwalifikowanie ich do surowców wtórnych metali.

§ 18. Jednostki gospodarki społecznej produkujące lub używające lampy elektronowe do różnych aparatów oraz urządzeń, np. takich jak radioodbiorniki, telewizory, aparaty rentgenowskie, są obowiązane zbierać w toku produkcji, remontów lub napraw gwarancyjnych i przedgwarancyjnych wybrakowane, uszkodzone lub zużyte lampy elektronowe, w celu odzyskania zawartych w nich metali, tj. wolframu, niklu, molibdenu, kadmu itp., i sprzedawać je jednostkom uprawnionym do ich skupu.

§ 19. Jednostki organizacyjne resortów przemysłu ciężkiego i przemysłu maszynowego, w których do produkcji wyrobów stosowane są metale rzadkie, jak wolfram, molibden, tantal, tytan, selen, german, ind oraz ich stopy w postaci drutów, prętów, taśm, folii, blach, rurek, wlewków i sitek, są obowiązane zbierać surowce wtórne tych metali, takie jak np. opiłki, wióry, szlamy, roztwory potrawienne, pasty, i sprzedawać jednostkom uprawnionym do ich skupu.

§ 20. Jednostki gospodarki społecznej, używające topniki manganowe do spawania automatycznego łukiem krytym, są obowiązane do zbierania żużla powstającego w czasie spawania oraz zaoferowania do skupu uprawnionym jednostkom.

§ 21. 1. Jednostki gospodarki społecznej posiadające odlewnie metali są obowiązane do odzyskiwania, segregowania i dostarczania właściwym odbiorcom wszelkich odpadów stali, żeliwa, metali nieżelaznych i ich stopów z mas i piasków formierskich oraz rdzeniowych, jak również z żużli i popiołów piecowych, a w szczególności odprysków, zgorzeli, zalewek, zgarów, szlamów, szpilek formierskich, podpórek rdzeniowych, rdzeni itp.

2. Dla umożliwienia odzysku surowców wtórnych metali, o których mowa w ust. 1, należy wyposażyć odlewnie metali w odpowiednie urządzenia. Za kryterium instalowania omawianych urządzeń należy przyjąć efektywność ich wykorzystania.

Rozdział VI

Postanowienia końcowe.

§ 22. 1. Jednostki gospodarki społecznej zajmujące się zbiórką, skupem, przerobem i zbywaniem surowców wtórnych metali są obowiązane sprawdzić, czy w surowcach tych nie znajdują się materiały wybuchowe i przedmioty niebezpieczne pochodzenia wojskowego lub przemysłowego, które z uwagi na swe właściwości wybuchowe, łatwo palne, żrące lub inne stwarzają niebezpieczeństwo w razie niewłaściwego obchodzenia się z nimi.

2. Znalezione wśród surowców wtórnych metali materiały i przedmioty, o których mowa w ust. 1, należy zabezpieczyć w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom postronnym. Znalezienie ich należy zgłosić właściwemu organowi administracji państwowej, który zawiadamia jednostkę wojskową odpowiedzialną za prowadzenie oczyszczania terenów z materiałów wybuchowych i innych przedmiotów niebezpiecznych. Przedmioty te mogą być przeznaczone na surowce wtórne metali po usunięciu z nich materiałów wybuchowych lub innych elementów niebezpiecznych oraz po sporządzeniu przez jednostkę wojskową odpowiedniego protokołu. Szczegółowe zasady i tryb postępowania z materiałami i przedmiotami, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy.

3. Każda przesyłka surowców wtórnych metali dokonywana transportem kolejowym lub samochodowym powinna być zaopatrzona przez nadawcę w stwierdzenie o treści: „wolne od przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych — skontrolowano”. Stwierdzenie to powinno być czytelnie podpisane przez kontrolującego załadunek i zaopatrzone pieczęcią nadawcy. Za prawidłowość oświadczenia ponoszą odpowiedzialność osoby zatrudnione przy kontroli załadunku surowców wtórnych metali.

§ 23. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 44 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 5 lutego 1952 r. w sprawie zagospodarowania nie eksploatowanych kabli i przewodów oraz właściwego wykorzystania złomu kabli i przewodów (Biuletyn PKPG nr 8, poz. 51),
- 2) zarządzenie nr 348 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 października 1952 r. w sprawie zagospodarowania zużytych akumulatorami i bateriami akumulatorowymi,
- 3) zarządzenie nr 368 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 listopada 1952 r. w sprawie zabezpieczenia węglików spiekanych z zużytych narzędzi wysokosprawnych (Biuletyn PKPG nr 54, poz. 238),

- 4) instrukcja nr 3 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 11 lipca 1955 r. w sprawie kwalifikowania na złom kabli i przewodów (Biuletyn PKPG nr 19, poz. 74),
- 5) zarządzenie nr 166 Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 24 sierpnia 1963 r. w sprawie obowiązku przesiewania względnie przerabiania odlewniczych żużli i zużytych mas formierskich oraz rdzeniowych w celu wyeliminowania odpadów metali nieżelaznych i żelaznych,
- 6) pismo okólne Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych z dnia 20 maja 1964 r. (znak: BPRz/611/64) w sprawie skupu zużytych lub uszkodzonych akumulatorów zasadowych — tymczasowe warunki skupu i dostaw akumulatorów kadmowo-niklowych,
- 7) pismo okólne nr 244 Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych z dnia 17 lutego 1965 r. w sprawie skupu węglików spiekanych z zużytych narzędzi,
- 8) pismo okólne nr 513 Pełnomocnika Rządu do Spraw Surowców Wtórnych Żelaza i Stali oraz Metali Nieżelaznych z dnia 23 maja 1966 r. w sprawie zagospodarowania żużli i topników manganowych, powstających przy spawaniu i napawaniu łukiem krytym,
- 9) zarządzenie nr 130 Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 18 października 1967 r. w sprawie usprawnienia gospodarki metalami nieżelaznymi i ich surowcami wtórnymi w jednostkach resortu przemysłu ciężkiego.

§ 24. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1974 r.

Przewodniczący Państwowej Rady Gospodarki

Materiałowej: E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 22 maja 1974 r. (poz. 126).

WYKAZ SUROWCÓW WTÓRNYCH METALI

I. Surowce wtórne ze stali i żeliwa:

- 1) odpady i złom stali niestopowych,
- 2) odpady i złom stali stopowych,
- 3) odpady i złom żeliwa,
- 4) złom lin stalowych,
- 5) złom sił stalowych,
- 6) złom węglików spiekanych z narzędzi,
- 7) odpady stali niestopowej i stopowej oraz żeliwa, powstające w czasie przerobu metalurgicznego w postaci: zgorzeliny, zgarów, żużli, szlamów, odpadów z mas i piasków formierskich oraz rdzeniowych.

II. Surowce wtórne z metali nieżelaznych:

- 1) odpady i złom miedzi,
- 2) odpady i złom mosiądzu,

- 3) odpady i złom brązu,
- 4) odpady i złom cyny i stopów cyny,
- 5) odpady i złom ołowiu i stopów ołowiu,
- 6) odpady i złom niklu i stopów niklu,
- 7) odpady i złom cynku i stopów cynku,
- 8) odpady i złom magnezu i stopów magnezu,
- 9) odpady i złom aluminium i stopów aluminium,
- 10) odpady metalurgiczne miedzi, cyny, ołowiu, niklu, cynku, magnezu i aluminium oraz ich stopów w postaci — skrzepów (rozprysków i rozlewów), zgorzeliny, zgarów, odsiewków metalicznych, popiołów, żużli, szlamów, opilek i pyłów szlifierskich, pyłów i nasięków metalicznych powstających w czasie przerobu metalurgicznego, chemicznego lub mechanicznego metali nieżelaznych i ich stopów,

- 11) złom sit fosforo-brązowych i z innych metali nie-żelaznych oraz ich stopów,
- 12) złom kabli i przewodów nie rozbrojonych,
- 13) złom nie rozbrojonych akumulatorów kwasowych z zawartością ołowiu,
- 14) złom nie rozbrojonych akumulatorów zasadowych niklowo-kadmowych i niklowo-żelazowych oraz srebrówo-cynkowych — bez elektrolitu lub z jego resztkami,
- 15) odpady i złom lamp elektronowych.

III. Surowce wtórne ze stali i żeliwa z powłoką metali nieżelaznych:

- 1) odpady i złom stali i żeliwa pokryte cyną oraz stopami cynowo-ołowiowymi,
- 2) odpady i złom stali i żeliwa pokryte miedzią, mosiądzem, brązem i niklem.

IV. Inne surowce wtórne z metali:

- 1) żużle z topników manganowych, powstające przy spawaniu łukiem krytym,
- 2) odpady i złom metali rzadkich: molibdenu, wolframu, selenu, tantalu, tytanu, indu, germanu oraz ich stopów w każdej postaci,
- 3) odpady metali półprzewodnikowych,
- 4) odpady i złom srebra oraz jego stopów i odpady srebronośne w postaci:
 - materiałów światłoczułych, takich jak np: klisze rentgenowskie, ścinki klisz, błony i taśmy filmowe, zużyte utrwalacze fotograficzne,
 - mułków i szlamów odpadowych, występujących przy zastosowaniu azotanu srebra i innych związków srebra, takich jak np.: bromek, chlorek, węglan i cyjanek srebra oraz różnego rodzaju pasty srebrne,
 - wszelkich innych odpadów zawierających związki srebra.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 22 maja 1974 r. (poz. 126).

WYKAZ JEDNOSTEK UPRAWNIONYCH DO SKUPU SUROWCÓW WTÓRNYCH METALI

Lp.	Nazwa jednostki	Wyszczególnienie skupowanych surowców wtórnych metali
1	2	3
1	Przedsiębiorstwa przerobu złomu metali podległe Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom” i upoważnione przez nią jednostki	1) odpady i złom stali niestopowych, 2) odpady i złom stali stopowych, 3) odpady i złom żeliwa, 4) odpady metalurgiczne stali niestopowych, stopowych i żeliwa
2	Przedsiębiorstwo Przerobu Wtórnych Metali Nieżelaznych „Wtórmet” oraz przedsiębiorstwa przerobu złomu metali podległe Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom” i upoważnione przez nią jednostki	1) odpady i złom miedzi, 2) odpady i złom mosiądzu, 3) odpady i złom brązu, 4) odpady i złom cyny i stopów cyny, 5) odpady i złom ołowiu i stopów ołowiu, 6) odpady i złom niklu i stopów niklu, 7) odpady i złom cynku i stopów cynku, 8) odpady i złom magnezu i stopów magnezu, 9) odpady i złom aluminium i stopów aluminium, 10) odpady metalurgiczne: miedzi, cyny, ołowiu, niklu, cynku, magnezu i aluminium oraz ich stopów — w postaci: skrzepów (rozprysków i rozlewków), zgorzeliny, zgarów, odsiewków metalicznych, popiołów, żużli, szlamów, opiłków i pyłów szlifierskich, pyłów i nasieków metalicznych powstających w czasie przerobu metalurgicznego, chemicznego lub mechanicznego, 11) złom kabli i przewodów nie rozbrojonych, 12) złom zużytych lamp elektronowych (bez szkła), 13) odpady i złom stali i żeliwa pokryte cyną oraz stopami cynowo-ołowiowymi, 14) odpady i złom stali i żeliwa pokryte miedzią, mosiądzem, brązem i niklem

Lp.	Nazwa jednostki	Wyszczególnienie skupowanych surowców wtórnych metali
1	2	3
3	Przedsiębiorstwa przerobu złomu metali podległe Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom” i upoważnione przez nią jednostki	złom zużytych, nie rozbrojonych akumulatorów kwasowych z zawartością ołowiu
4	Przedsiębiorstwo Przerobu Wtórnych Metali Nieżelaznych „Wtórmet”	
5	Licencjonowane Stacje Obsługi Akumulatorów uprawnione do regeneracji akumulatorów przez Zjednoczone Zakłady Elektrochemiczne „Centra” — Zakład Remontu i Dozoru Akumulatorów	
6	Zjednoczone Zakłady Elektrochemiczne „Centra” — Poznańskie Zakłady Elektrochemiczne	złom zużytych, nie rozbrojonych akumulatorów zasadowych: — kadmowo-niklowych, — niklowo-żelazowych, — srebrowo-cynkowych, bez elektrolitu lub z jego resztkami
7	„Wolframit” Zakład Wytwórczy Huty „Baildon”, Warszawa—Służewiec, ul. Postępu 4	złom zużytych węglików spiekanych z narzędzi
8	Centrala Handlowa Metali Nieżelaznych w Katowicach i upoważnione przez nią jednostki	odpady i złom srebra przemysłowego i jego stopów oraz odpady srebronośne w postaci: — materiałów światłoczułych, jak np.: klisze rentgenowskie, ich ścinki, błony i taśmy filmowe, zużyty utrwalacz fotograficzny, — mulków i szlamów odpadowych, występujących przy zastosowaniu azotanu srebra, jak np.: bromek srebra, chlorek srebra, węglan srebra, cyjanek srebra, różnego rodzaju pasty srebrne, — wszelkich innych odpadów zawierających związki srebra, — odpady i złom selenu, tytanu, tantalu i ich stopów w każdej postaci
9	Zjednoczone Zakłady Elektrochemiczne „Centra” — Zakład Elektrochemiczny w Brzeziu nad Odrą	żużel z topników manganowych powstający przy spawaniu łukiem krytym
10	Kombinat Techniki Świetlnej „Polam” w Warszawie oraz upoważnione przez niego jednostki	odpady i złom wolframu i molibdenu w każdej postaci
11	Zjednoczenie Przemysłu Elektronicznego „Unitra” w Warszawie oraz upoważnione przez nie jednostki	odpady i złom indu, germanu oraz metali półprzewodnikowych w każdej postaci

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
 00-979 Warszawa (przegródka pocztowa 81).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
 w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.